

tisdag

Jag ångrar mig inte

Nu är det inte lika soligt väder som igår; jag har hört att den första höststormen är på väg. Ja, nu hör jag hur den viner utanför fönstret – det känns lite läskigt, som om vädret anpassar sig efter min sinnesstämning.

Jag kan naturligtvis inte tala klarspråk här eftersom ni är många som läser. Ni får helt enkelt försöka tolka det jag skriver. De som har läst mig tidigare förstår nog genom att följa den röda tråden, som man kan kalla den inslagna vägen. Men nu till saken.

Att anteckna saker på lappar kommer jag från och med nu att sluta med. I fortsättningen kommer jag bara att använda mig av bloggen för alla skrivelser. (Om jag gömmer de gamla anteckningarna eller sparar dem där ingen kan råka hitta dem, vet jag inte än.)

För övrigt är jag tom som ett utsketet äppelmos. När jag vaknade i morse visste jag inte ens om drömmen om den där nakna tjejen var dröm eller verklighet. Men så dök ju de svarta blommorna upp och svarta blommor finns ju inte, så det måste ha varit en dröm.

Jag hörde en sak om Chopin, förresten; han slog till en man bara för att han tyckte att han var ful. Det jag har gjort är förstås större, musiken är blå, jordplättarna påminner ovanifrån om kebabskålar, livet rusar ifrån mig, tiden försvinner, jag kan inte tänka raka tankar längre.

Edit

Sorry, det där sista skulle egentligen inte ha varit med. Men som bloggare är det är min plikt att inte radera utan att ni ser det.

Upplagd av Lotten kl. 19:05

Etiketter: **klara**